୨୧-୧-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍‌ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନର ବର୍ଷା କରି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ସବୁଜିମା କରିଦେଉଛ, ତେଣୁ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:-ଯେଉଁ ବାଦଲଗୁଡିକ ବରଷନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ନାମ ଦିଆଯିବ ? ''

ଉ◻ର:- ସେମାନେ ହେଲେ ଅଳସୁଆ ବାଦଲ ଏବଂ ଫୁ◻ ବାଦଲ ସେମାନେ ଯିଏ ବରଷିଥା'ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ଯଦି ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା ଥିବ ତେବେ ବରଷିବା ବିନା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କରି ଅନ୍ୟକୁ କରାଇନଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପେଟ ସହିତ ପିଠି ଲାଗିଯାଏ, ସେମାନେ ଗରୀବ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ପ୍ରଜା ଶ୍ରେଣୀକୁ ଚାଲିଯିବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ମୁଖ୍ୟ ମେହନତ କ'ଣ ?

ଉ◻ର:- ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁ ରୂପରେ ମନେ ପକାଇବା । ବାବା ଯିଏ ଅଟନ୍ତି, ଯେପରି ଅଟନ୍ତି, ସେହି ସ୍ୱରୂପରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ମନେ ପକାଇବାରେ ହିଁ ମେହନତ ରହିଛି ।

ଗୀତ:- ଜୋ ପିୟା କେ ସାଥ ହେଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଯେପରି ସାଗର ଉପରେ ବାଦଲ ରହିଛି ତେଣୁ ବାଦଲର ପିତା ହେଲେ ସାଗର । ଯେଉଁ ବାଦଲମାନେ ସାଗରଙ୍କ ସାଥିରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ବର୍ଷା ହେଉଛି । ସେହି ବାଦଲମାନେ ମଧ୍ୟ ସାଗରରୁ ପାଣି ଭରି ପୁଣି ବର୍ଷିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କ ପାଖକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ଆସୁଛ । ତୁମେ ସାଗରର ସନ୍ତାନ ବାଦଲ ହିଁ ତ ଅଟ, ଯିଏକି ମିଠା ପାଣିକୁ ଶୋଷି ନେଉଛ । ତେବେ ବାଦଲ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅଛନ୍ତି । କେହି ବହୁତ ଜୋର୍‌ରେ ବରଷୁଛନ୍ତି, ବନ୍ୟା କରି ଦେଉଛନ୍ତି, କେହି କମ୍ ବରଷୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଏମିତି କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ଖୁବ୍ ଜୋର୍‌ରେ ବର୍ଷିଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନାମର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରାଯାଇଥାଏ । ଯେମିତି ବର୍ଷା ବହୁତ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଖୁସି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେମିତି । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ବର୍ଷା କରିଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କର ମହିମା କରାଯାଇଥାଏ, ଯିଏ ବର୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଯେମିତି ଅଳସୁଆ ହୋଇଯାଏ, ପେଟ ପୂରେ ନାହିଁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧାରଣା ନ ହେଲେ ପେଟ ଯାଇ ପିଠିରେ ଲାଗିଯାଏ । ଯେପରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡିଲେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପେଟ ପିଠିରେ ଲାଗିଯାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି କେହି ନିଜେ ଧାରଣା କରି ଅନ୍ୟକୁ କରାଉ ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ପେଟ ଯାଇ ପିଠିରେ ଲାଗିଯାଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ବର୍ଷା କରନ୍ତି ସେମାନେ ସେଠାରେ ରାଜା-ରାଣୀ ହେବେ ଏବଂ ଏମାନେ ଗରିବ ପ୍ରଜା ହେବେ । ଗରିବମାନଙ୍କର ପେଟ ପିଠିରେ ଲାଗିଯାଏ ନା । ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଧାରଣା କରିବା ଦରକାର । ଏଠାରେ ପୁଣି ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ କେତେ ସହଜ । ତୁମେ ବ◻ମାନ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ଆମଠାରେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ଉଭୟଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ପେଟ ପିଠିରେ ଲାଗିଯାଇଥିଲା ନା । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ହିଁ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର କଥା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ପୁଣି ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ କେମିତି ଜାଣିବେ । କେତେ ବଡ ବଡ ବିଦ୍ୱାନ, ପଣ୍ଡିତ ଆଦି ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେହି ବି ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବ◻ମାନ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ସେଥିରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି, ଯାହାକି ଚାଲି ଆସୁଛି । ଯେପରି ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ସେହିପରି ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ । ଆତ୍ମା କିପରି ଅଲରାଉଣ୍ଡ ପାର୍ଟ କରୁଛି— ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆତ୍ମା ସୋ ପରମାତ୍ମା (ଆତ୍ମା ଯିଏ ପରମାତ୍ମା ସିଏ) ବୋଲି କହି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରା ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସେମାନେ ତ ଡ୍ରାମାର ଆୟୁଷ ହିଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବ◻ମାନ ତୁମକୁ ସୃଷ୍ଟିର ସାରା ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞରେ ସାରା ଦୁନିଆ ସ୍ୱାହାଃ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହ ସହିତ ଯାହା କିଛି ବି ଅଛି ଏସବୁ ଭୁଲି, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର । ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଇଟ୍ ହୋମ୍‌କୁ ମନେପକାଅ । ଏହା ତ ହେଉଛି ହିଁ ଦୁଃଖଧାମ । ଏହି କଥାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ବୁଝାଇପାରିବ । ବ◻ମାନ ତୁମେ ଜ୍ଞାନରେ ତ ଭରପୂର ଅଛ । କିନ୍ତୁ ସବୁ ପରିଶ୍ରମ ତ ଯୋଗରେ ରହିଛି । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ଦେହ-ଅଭିମାନ ତୁଟେଇ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବା, ଏଥିରେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । କହିବା ତ' ବହୁତ ସହଜ କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବିବା ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ରୂପରେ ମନେ ପକାଇବା, ଏଥିରେ ପରିଶ୍ରମ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଯେପରି ଏବଂ ଯେମିତି ଅଟେ,

ସେମିତି କେହି ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ବାବା ସେହିପରି ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ନା । ନିଜକୁ ଜାଣିଲେ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଯିବେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶିକ୍ଷକ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ରାଜଧାନୀ କେମିତି ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ବାକି ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏସବୁ କଥା ମୋତେ କହିବାକୁ ପଡୁଛି । ବାକି ଏଥିରେ ଘୃଣାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ ଏବଂ ରାତି କହିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ରାତି ଏବଂ ଦିନ ଅଧା-ଅଧା ହୋଇଥାଏ । ସିଡି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେ ସହଜ ରୀତିରେ ବୁଝାଯାଉଛି ।

ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଭଗବାନ ତ ବହୁତ ସମର୍ଥ, ସିଏ ଯାହା ଚାହିଁବେ ତାହା କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ଭାରତ ଉପରେ ତ କେତେ ବିପଦ ଆସୁଛି ପୁଣି ମୁଁ କ'ଣ ବାରମ୍ବାର ଆସୁଛି ? ମୋର ପାର୍ଟର ମଧ୍ୟ ଲିମିଟ୍ (ସୀମା) ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଆସୁଛି । ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ମଧ୍ୟ ଫରକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା ହେଉଛି ଉଚ୍ଚତମ ବାବାଙ୍କର ପୁନଃଅବତରଣ । ପୁଣି କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ କମ୍ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବ□ମାନ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ଆସୁଛି । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସ□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ତ ପାର୍ଟ ହିଁ ନାହିଁ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଡ୍ରାମା, ଯାହାର ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ବ□ମାନ ମିଳୁଛି । ବାକି ତ ସବୁ ହେଉଛି ମେଟେରିଆଲ୍ (ଜଡତତ୍ତ୍ୱ) କାହିଁକି ନା ତାହା ସବୁ ଏହି ଆଖିରେ ଦେଖାଯାଉଛି । ୱାଣ୍ଡର ଅଫ୍ ଦି ୱାଲଡ୍ (ପୃଥିବୀର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ) ତ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ହେଭେନ୍, ପାରାଡାଇଜ୍ କହିଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କର କେତେ ମହିମା ରହିଛି, ବାବା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ରଚନାର ବହୁତ ମହିମା ରହିଛି । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ବାବା କେମିତି କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା କେହି କିଛି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ଜାଣୁଛ ଏବଂ ସେହି ଅନୁସାରେ ହିଁ ପଦ ପାଉଛ । ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥ ବିନା ତ କିଛି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । କର୍ମ ବିନା ଏକ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ହଠଯୋଗୀମାନେ ପ୍ରାଣାୟାମ୍ କରିଥା'ନ୍ତି, ସେମାନେ ତ ଯେମିତିକି ଜଡ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଭିତରେ ବସି ରହନ୍ତି, ଉପରେ ମାଟି ଜମିଯାଏ । ମାଟି ଉପରେ ପାଣି ପଡି ପୁଣି ଘାସ ଉଠିଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଫାଇଦା ନାହିଁ । କେତେ ଦିନ ଏମିତି ବସି ରହିବେ ? କର୍ମ ତ ନିଶ୍ଚୟ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ହଁ କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ଆଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ଯଦି ଏହି ନିବୃ□ ମାର୍ଗୀମାନେ ମଧ୍ୟ ନଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଭାରତର କ'ଣ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତା ? ଭାରତ ଦିନେ ନମ୍ବରୱାନ୍ ପବିତ୍ର ଥିଲା । ବାବା ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ପବିତ୍ରତା ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ଚାଲିବ । ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ, ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ସେହି ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟ ବ□ମାନ ପୁଣି ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏମିତି ଭଲ-ଭଲ ସ୍ଲୋଗାନ ଇତ୍ୟାଦି ତିଆରି କରି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଦରକାର । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ଆସି ନିଅ । ବ□ମାନ ତୁମେ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝୁଛ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି— ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବ□ମାନ ଜାଣୁଛ । ଆଜିକାଲି ତ ବହୁତ ଏମିତି ନାମ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ପତିତ ରାଜାମାନେ କେମିତି ପାବନ ରାଜାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଇ ମଥା ନୁଆଁଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯିଏ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ ସେହିମାନେ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବ□ମାନ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ଯଦି ଏକଥା ମନେ ରହିବ ତେବେ ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଭଲ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏହି କଥାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ, ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତମୁଖ ଅବସ୍ଥା ରହିଲେ ହିଁ ତୁମକୁ ଦେବତା କୁହାଯିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖି ସମସ୍ତେ କେତେ ଖୁସି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ଅଥବା ରାମ ଆଦିଙ୍କୁ ଦେଖି ଏତେ ଖୁସି ହୋଇନଥା'ନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ହଙ୍ଗାମା (ଗଣ୍ଡଗୋଳ)ର କଥା ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ବାବା ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ହେବେ । ତେଣୁ ବାବା ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖି ଖୁସି ଦେଇଛନ୍ତି । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବୁଝିବା ଦରକାର ଯେ, ବାକି କେତେ ସମୟ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରରେ ରହିବା, ପୁଣି ଯାଇ ରାଜକୁମାର ହେବା । ଏହା ହିଁ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ ନା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେବଳ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ତେଣୁ ଖୁସିରେ କେତେ ଗଦ୍‌ଗଦ୍ ହେବା ଦରକାର । ଯେତେ ପଢିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ, ଯଦି ପଢିବ ନାହିଁ ତେବେ କ'ଣ ପଦ ମିଳିବ ? କେଉଁଠି ବିଶ୍ୱର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ, କେଉଁଠି ସାହୁକାର, ପ୍ରଜାର ନୌକର-ଚାକର । ବିଷୟ ତ ଗୋଟିଏ । କେବଳ ମନମନାଭବ, ମଧ୍ୟାଜୀଭବ, ଅଲଫ ଏବଂ ବେ, ଯୋଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ । ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମାବାବା) କେତେ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ— ଅଲଫଙ୍କୁ ଆଲ୍ଲାହା ମିଳିଲେ, ସବୁ ଦେଇଦେଲେ । ତାଙ୍କୁ କେତେ ବଡ ଲଟେରି ମିଳିଗଲା । ବାକି କ'ଣ ଦରକାର ! ତେବେ କାହିଁକି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଭିତରେ ଖୁସି ନ ରହିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏମିତି ଟ୍ରାନ୍‌ସ ଲାଇଟ୍‌ର (ଭିତରେ ଲାଇଟ୍ ଜଳୁଥିବା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଫଟୋ)ଚିତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ତିଆରି କର ଯାହାକୁ ଦେଖି ସନ୍ତାନମାନେ ଖୁସି ହୋଇଯିବେ । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଏହି ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ତ କିଛି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ପୂରାପୁରି ତୁଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି । ବ□ମାନ ତୁମେ ତୁଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧିରୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଛ । ସବୁ କିଛି ଜାଣି ଯାଇଛ, ଆଉ କିଛି ପଢିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ଏହି ପାଠପଢାରୁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ମିଳୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ନଲେଜ୍‌ଫୁଲ୍ (ଜ୍ଞାନର ସାଗର) କହୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ପୁଣି ଭାବୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ମନକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବାବା ତ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଟୀଚର, ଜାଣିଥା'ନ୍ତେ ଯେ ଅମୁକ ପିଲା ଏହି ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି, ବାକି ସାରା ଦିନ ବସି ଦେଖିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏହାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ କ'ଣ ବିଚାର ଆସୁଛି । ଏହା ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ସାଗର କୁହାଯାଏ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବ□ମାନ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସାଗର ହେଉଛ । ପୁଣି ଏଇ ଉପାଧି ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ସର୍ବଗୁଣ ସଂପନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା, ଏହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ପଦବୀ । ଏହି ସମୟରେ ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରୀୟ ପଦବୀ । ଏହା କେତେ ବୁଝିବା ଏବଂ ବୁଝାଇବାର କଥା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ଆମେ ବ□ମାନ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବୁ । ନଲେଜରୁ ହି ସବୁ ଗୁଣ ଆସିଥାଏ । ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଖିଲେ ହିଁ ରିଫ୍ରେସ୍‌ମେ□ ଅର୍ଥାଥ୍ ସତେଜତା ଆସିଯାଏ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ତ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ଦରକାର । ଏହି ଚିତ୍ର ହୃଦୟରେ ସ୍ନେହ ବଢାଇଥାଏ । ମନରେ ଆସିଥାଏ ବାସ୍, ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ଏହା ଶେଷ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ପୁଣି ଆମେ ଅମରଲୋକରେ ଯାଇ ଏହିପରି ହେବା, ତତତ୍ୱମ୍ । ଏମିତି ନୁହେଁ କି ଆତ୍ମା ଯିଏ ପରମାତ୍ମା ସିଏ । ନା, ଏହି ଜ୍ଞାନ ସବୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କାହାକୁ ବୁଝାଉଛ, ତାଙ୍କୁ କୁହ ଆମେ କେବେ ବି କାହାଠାରୁ ଭିକ ମାଗୁ ନାହୁଁ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ଆମେ ନିଜର ତନ- ମନ-ଧନ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରୁଛୁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ନିଜ ରୋଜଗାରରେ ହିଁ ଯଜ୍ଞ ଚଲାଉଛନ୍ତି । ଶୁଦ୍ରଙ୍କର ପଇସା ଉପଯୋଗ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଢେର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେତେ ଆମେ ତନ-ମନ-ଧନ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରିବୁ, ସମର୍ପିତ ହେବୁ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବୁ । ଜାଣିଛ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ବୀଜ ବୁଣିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବସ୍ୱ ସ୍ୱାହା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ସିଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ପଇସା ଏଠାରେ କିଛି କାମରେ ତ ଆସିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ କାହିଁକି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ନ ଦେବା । ତେବେ ସମର୍ପିତ ଆତ୍ମା କ'ଣ କେବେ ଭୋକରେ ମରିବେ ? ସେମାନଙ୍କର ତ ବହୁତ ଯତ୍ନ ନିଆଯାଏ । ବାବାଙ୍କର କେତେ ଯତ୍ନ ନିଆଯାଉଛି । ଇଏ ତ ଶିବବାବାଙ୍କର ରଥ ଅଟନ୍ତି ନା । ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପରିଣତ କରୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ହସିନ ମୁଶାଫିର ଅର୍ଥାତ୍ ସୁନ୍ଦର ଯାତ୍ରୀ ଅଟନ୍ତି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଶ୍ୟାମଳରୁ ଗୋରା, ପବିତ୍ର ଓ ସୁନ୍ଦର ହେଉଛ ନା । ବାବା କେତେ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରିୟତମ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ଏଠାକୁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋରା କରିଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯିବା ଦରକାର । ସଦାସର୍ବଦା ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର । ଯେପରି ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ, କେବଳ ଜାଣିପାରିବ, ସେହିପରି ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବ । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ତ ଆତ୍ମା-ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ଦୁଇଜଣ ଏକାଭଳି ଅଟନ୍ତି, ବିନ୍ଦୁ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ସବୁ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ଏକଥା ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହିକଥା ଛାପି ହୋଇ ଯିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ଧାରଣା ହୋଇଥାଏ । ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଔଷଧ ମନେ ରହିଥାଏ ନା । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ସେହି ସମୟରେ ବସି ବହି ଦେଖିବେ । ଡାକ୍ତରୀ ଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥାଏ, ବାରିଷ୍ଟରୀ ଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଥାଏ । ତୁମ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ବିଷୟ ବସ୍ତୁମାନ ଅଛି, ଯାହା ଉପରେ ବୁଝାଉଛ । କାହାକୁ କୌଣସି ଜ୍ଞାନର କଥା ଫାଇଦା କରିଥାଏ, କାହାକୁ କେଉଁ ଜ୍ଞାନର କଥା ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯାଏ । ଜ୍ଞାନର ବିଷୟ ବହୁତ ଅଛି । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବେ ସେ ଭଲ ଭାବରେ ସେବା କରିପାରିବେ । ଅଧାକଳ୍ପରୁ ମହାରୋଗୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ପତିତ

ହୋଇଯାଇଛି, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଅବିନାଶୀ ଡାକ୍ତର ଶିବବାବା ଔଷଧ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ ସର୍ବଦା ସର୍ଜନ ହିଁ ରହିଥା'ନ୍ତି, କେବେ ରୋଗରେ ପଡନ୍ତି ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ରୋଗୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ଅବିନାଶୀ ସର୍ଜନ (ଡାକ୍ତର) ଥରେ ମାତ୍ର ଆସି ମନମନାଭବର ଇନ୍‌ଜେକ୍‌ସନ୍ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ସହଜ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଚିତ୍ରକୁ ସର୍ବଦା ପକେଟ୍‌ରେ ରଖିଦିଅ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ନାରାୟଣଙ୍କର ପୂଜାରୀ ଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ପଦ ସେବା କରୁଥିବାର ଚିତ୍ରରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଅଲଗା କରି କେବଳ ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ରଖିଥିଲେ । ଏବେ ଜାଣିପାରୁଛି ଯାହାକୁ ମୁଁ ପୂଜା କରୁଥିଲି ଏବେ ମୁଁ ତାହା ହେଉଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଇଦେଲି ତେବେ ଏକଥା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେବି ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବସି ସେବା କରିବେ, ଏହା ଭଲ ଲାଗୁନଥିଲା । ଏହି ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖି ପୁରୁଷମାନେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କ'ଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବସି ଏମିତି ଗୋଡ ମୋଡିବେ ? ନା । ଏଭଳି ପ୍ରଥା ସେଠାରେ ନଥାଏ । ଏହି ପ୍ରଥା ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟର । ଏହି ଚିତ୍ରରେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ଉପରେ ତ୍ରିମୂ□ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ସାରା ଦିନ ସ୍ମରଣ କରି ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଥାଏ । ଭାରତ ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏକଥା କେତେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ କାହିଁକି, କେଜାଣି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ନାହିଁ ? ନିଆଁ ବହୁତ ଜୋର୍‌ରେ ଲାଗିବ, ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ରୂପି ପାଳଗଦାରେ ନିଆଁ ଲାଗିବ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଖଲାସ ହେବା ଦରକାର । ଯଜ୍ଞରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦରକାର । ଏହା ବହୁତ ବଡ ଯଜ୍ଞ— ଯାହାକି ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ପବିତ୍ରତା ଆଣିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଯଦିଓ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତ ପବିତ୍ର ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ଥିଲେ ନା । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଏକଥା ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ସ୍ୱଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସାଗର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ସର୍ବଗୁଣକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ନିଜର ତନ-ମନ-ଧନ ସେବାରେ ଲଗାଇଲେ, ସରେଣ୍ଡର ଅର୍ଥାତ୍ ସମର୍ପିତ ହେଲେ ସେହିପରି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ନିଜର ସବୁ କିଛି ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାରେ ସଫଳ କରିବାକୁ ହେବ । ସଦାସର୍ବଦା ରିଫ୍ରେସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସତେଜ ରହିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଚିତ୍ରକୁ ସର୍ବଦା ସାଥିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉ□ୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥର ଗତିକୁ ତୀବ୍ର ଏବଂ ବ୍ରେକ୍‌କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ଯଥାର୍ଥ ଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ବ□ମାନ ସମୟ ଅନୁସାରେ ପୁରୁଷାର୍ଥର ଗତି ତୀବ୍ର ଏବଂ ବ୍ରେକ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ତେବେ ଯାଇ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉ□ୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବ କାହିଁକି ନା ସେହି ସମୟର ପରିସ୍ଥିତି ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସଂକଳ୍ପଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପରେ ସ୍ଥିତ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ବିକ୍ଷିପ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବ ସେହି ସମୟରେ ବୁଦ୍ଧିକୁ ବ୍ରେକ୍ ଲଗାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ବୁଦ୍ଧିକୁ ବ୍ରେକ୍ କରିବ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ତୁରନ୍ତ ବ୍ରେକ୍ ହୋଇଯିବ । ଯେତେ ସମୟ ଚାହିଁବ ସେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପରେ ସ୍ଥିତ କରିପାରୁଥିବ— ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଯଥାର୍ଥ ଯୋଗ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ତୁମେମାନେ ଆଜ୍ଞାଧୀନ ସେବକ ଅଟ ସେଥିପାଇଁ କେବେହେଲେ ମନମତିଆ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେବକ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାସର୍ବଦା ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମ୍‌ୱାର୍କ:-

(୨୧) ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ହେଲା ପିଲାମାନେ, "ବିଚାର କମ କର, କ□ବ୍ୟ ଅଧିକ କର ।" ସମସ୍ତ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୁଅ । ପୁରୁଣା କଥାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ରୂପୀ ଅସ୍ଥିଗୁଡିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତି ରୂପକ ସାଗରରେ ସମାହିତ କରିଦିଅ । ପୁରୁଣା କଥା ଗୁଡିକୁ ଏପରି ଭୁଲିଯାଅ ଯେପରି ପୁରୁଣା ଜନ୍ମର କଥା ସବୁ ଭୁଲିଯାଉଛ ।